

spørgsmål i 10 år, og derfor kan vi sagtens tage en hurtig folkeafstemning.

Som jeg forstod fru Charlotte Antonsen lige før i et svar til hr. Buksti, da hed det sig, at der først kom en debat, når en dato var fastsat. Altså, nu må Venstre bestemme sig. Har vi debatten kørende nu, eller har vi ikke? Får vi først debatten, når en afstemningsdato er fastsat?

Og så må jeg igen spørge: Hvis det er således, at Venstre fastholder, at debatten jo først for alvor kommer – hvad jeg kan være meget enig i – når vi har en dato, hvor kort en periode vil Venstre så være med til, altså den periode, hvor man så har den dér meget intensive debat? Kan det f.eks. være 4 uger? Er man villig til at gå ned til 6 uger? Taler vi om måneder? Hvad tæller vi overhovedet om?

Vi må da i det mindste, selv om vi ikke kan få en nøjagtig tidsangivelse, få en fornemmelse af, om Venstre mener, der skal gå minimum f.eks. 2 måneder eller 6 måneder eller 1 år.

Vi andre synes, det kunne være godt at have en aftale mellem alle partier i Folketinget om, at der skal være en minimumsperiode. Så har vi da i det mindste det på plads i forhold til at sikre en fair debat.

Lene Espersen (KF):

EU står over for sin største opgave i hele det europæiske samarbejdes historie, nemlig udvidelsen af EU med de baltiske og de øst- og centraleuropæiske lande.

Det Konservative Folkeparti er hel sikkert på, at det vil bidrage positivt til den udvikling, som EU allerede har vist sig at være katalysator for, nemlig et helt Europa med fred og sikkerhed, stabilitet og økonomisk fremgang.

Med vedtagelsen af Amsterdamtraktaten og »Agenda 2000« er to af hovedstenene lagt for, at udvidelsesprojektet gennemføres, og man muliggør et stærkt og godt fremtidigt europæisk samarbejde.

Der skal ikke herske tvivl om, at Det Konservative Folkeparti gerne havde set, at der f.eks. var tilgået flere midler fra EU's strukturfondskasser til ansøgerlandene.

Genopbygningen i Øst- og Centraleuropa, i ruinerne af mislykkede socialistiske eksperimenter, koster mange penge. Men massive investeringer er nødvendige for at sikre, at demokratiseringsprocessen går hånd i hånd med den nødvendige økonomiske fremgang. Vi støtter bestræbelserne på at få lagt en fortsat offensiv optagelsesstrategi for samtlige ansøgerlande i

forbindelse med Kommissionens vurdering af kapitlerne i ansøgerlandenes optagelsesfor-handlinger. Vi støtter derfor også de synspunkter, som regeringen i dag er kommet med, om, at der skal være en smal regeringskonference, så vi sikrer en hurtig udvidelsesproces.

I takt med at udvidelsen af EU er kommet i omdrejninger, har EU-samarbejdet også indadtil fået ny dynamik. Det er derfor også såvel ærgeligt som frustrerende, at netop på de tre områder, hvor Danmark i dag har forbehold i forhold til EU, er samarbejdet inde i en ny og forstærket fase. Udviklingen på den europæiske politiske scene har ganske enkelt overhalet de danske forbehold indenom og gjort de danske forbehold til en møllesten om halsen på dansk indflydelse på EU-politikken.

Først omkring euroen: Selv om Danmark på grund af vores forbehold ikke deltager i euroen, er der ingen tvivl om, at den fælles valuta har stor betydning for Danmark. Den danske valutapolitik vil blive baseret på at holde en stabil kurs i forhold til euroen. Det sker igennem det valutakursarrangement, som også Det Konservative Folkeparti har støttet regeringen i, hvor Danmark har et snævert udsvingsbånd på to en kvart pct. Vi støtter, at Danmark har valgt et snævert bånd, fordi det signalerer finansiel og økonomisk ansvarlighed og understreger, at Danmark på trods af forbeholdet ikke er til sinds at bruge devaluering som et politisk instrument.

Der skal dog ikke herske tvivl om, at Det Konservative Folkeparti ønsker, at Danmark bliver helt og fuldt medlem af ØMU's tredje fase. Og det vil jeg godt fremhæve flere grunde til.

For det første forbedrer euroen det indre marked. Den skaber prisgennemsigtighed og giver dermed vores forbrugere og vores virksomheder bedre vilkår via markedsmekanismerne. Man letter markedsadgangen, og man skaber også et stort fælles kapitalmarked med stor volumen, og dermed har man faktisk et ægte indre marked.

For det andet er euroen i sig selv en stærk valuta, og det er et andet argument for, hvorfor Danmark skal deltage helt og fuldt.

For det tredje sikrer konvergenskravene, at den økonomiske udvikling i eurolandene forbliver sund, idet euroland skal sikre lavinflation og stabil økonomisk udvikling. Der vil blive en meget kort snor for finanspolitiske eventyr i alle lande, fordi lavinflation og stabil økonomisk